

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.701/2012/10.szám

A Kúria a ügyintéző: által képviselt felperesnek Dr. jogtanácsos által képviselt Nemzeti- Adó és Vámhivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. május 9. napján kelt 2.K.30.174/2012/12. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott napon és helyen megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.K.30.174/2012/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000.- (nyolcvanezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 603.000.- (hatszázháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperessel szemben az alperes a 2003-2006-os időszakra személyi jövedelemadó vizsgálatot rendelt el. 2006-ban a felperes egy olyan külföldi szervezet képviselője volt, amelynek 2007. végéig tulajdonában állt egy magyarországi Kft. és melytől 2006-ban a felperes készpénzben 16.750.890.- forintot vett fel. 2007. év második felében és 2008. év első felében a Kft. nevében a felperes különböző személyek számára kifizetéseket teljesített. Az alperes - megváltoztatva az elsőfokú határozatot 2010. szeptember 3-i 5228085941. számú határozatával a felperes terhére 6.161.081.- forint adóhiányt, 3.080.540.- forint adóbírságot és 2.665.338.- forint késedelmi pótlékot állapított meg. Határozata szerint a felperes által a Kft.-től 2006-ban felvett összeg az adózó, egyéb adóköteles jövedelme, mert nevezett azzal a Kft.-nél nem számolt el. Az összeg felhasználásának módja sem igazolt megfelelően, mert a pénz átvétele és a felperes általi kifizetések között hosszabb

idő telt el, így a felvett és kifizetett pénzeszközök azonossága kétséges. Emiatt a felvett pénz a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 28. §-a (1) bekezdése alapján egyéb jövedelemnek minősül, aminek vonzatát is a határozatban meg kellett állapítani.

A jogerős határozat felülvizsgálata iránt beadott keresetében a felperes a határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Keresetében a bizonyítási eljárás hibáira hivatkozott, állítva, hogy a megfelelő célra kapta a pénzösszeget, melyet e célra használt fel, és a célzott felhasználást elégségesen igazolta.

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasította. indokolása szerint az alperes - szemben a felperessel - bizonyítási kötelezettségének eleget tett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet pontosítást és kiegészítést, melyben a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását kérte. Előadta, hogy megfelelőképp igazolta mind a perbeli pénzösszeg átvételére, mind annak jogszerű felhasználására való jogosultságát, ezért vele szemben az alperesi intézkedésre nem kerülhetett volna sor. Jogszabálysértésként az Szjtv. 7. §-ának (1) bekezdése c) és g) pontját, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 86. §-át, 97. §-ának (4)-(6) bekezdését, és 130. §-át, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-át jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúriának az ügyben abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes által felvett összeg személyi jövedelemadó köteles volt-e vagy nem.

A jogszabálysértésként a felülvizsgálati kérelemben felhozott Szjtv. 7. §-ának 1. pontja azokat a bevételeket sorolja fel, melyeket a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Az Art. 86. § (1) bekezdése egyebek mellett kimondja, hogy az ellenőrzés során az adóhatóság feltárja és bizonyítja azokat a tényeket, körülményeket, adatokat, amelyek megalapozzák a jogkérdést, és a joggal való visszaélés megállapítását, és az ezek miatt indított hatósági eljárást. A 97. § (4) bekezdése ezzel összhangban egyebek mellett rögzíti, hogy az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. A 130. §-a szerint adókötelezettséget érintő (szerződés, ügylet) alanyainak

ellenőrzése során ugyanazon jogviszonyt az adóhatóság nem minősítheti adózónként eltérően, a jogviszony egyik alanyánál tett megállapításait hivatalból köteles figyelembe venni a jogviszony másik alanyának ellenőrzése során.

A felperes felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy azért nem kell figyelembe venni bevételként az általa felvett összeget, mert az őt terhelő elszámolási kötelezettségének megfelelően eleget tett. Az adóhatóságnak azt kellett vizsgálnia eljárása során, hogy az általa megállapított tényekkel szemben előadott bizonyítékok elegendőek voltak-e arra, hogy jövedelemként a felperes által felvett összeget ne lehessen figyelembe venni. Erre vonatkozóan az adóhatóság terjedelmes bizonyítási eljárást folytatott le. A Fővárosi Törvényszéknek ugyanakkor azt kellett vizsgálni, hogy az alperes határozata e feltételeknek megfelelt-e. A határozatban foglaltak átvizsgálása után a bíróság azon elszámolás hiányát tekintette lényegesnek, amely alapján egyértelműen megállapítható az, hogy a felperes mely időpontban történt készpénzátvételből milyen összeg erejéig, a társaság milyen kötelezettségét egyenlítette ki. Döntő tényezőnek tekintette, hogy ilyen elszámolás nem készült. Minthogy a kifizetés pillanatától felperes magánvagyonát és a társaság vagyonát a felperesnek kellett pontosan és igazoltan elkülönítenie egymástól, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve jutott a bírósági ítélet szerint az alperes arra a következtetésre, hogy a felperessel szemben alkalmazott jogkövetkezmények a jogszabályoknak megfelelőek voltak.

A bíróság ítéletét a bizonyítékok mérlegelése (Pp. 206.) hozta. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a felülvizsgálattal támadott ítéletében a bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján iratellenes tényállást állapított meg. Jelen ügyben a bíróság a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve helyesen állapította meg a tényállást.

Mindezekre tekintettel a felperesnek egyéb felülvizsgálati kérelemben említett hivatkozásai is alaptalanok.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit. Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésén és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. december 02.

***Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő